

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/114/2019
Identifikačné číslo spisu: 4616207850
Dátum vydania rozhodnutia: 30.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4616207850.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: CŠO - stav., s.r.o., so sídlom Černyševského 10, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 36 450 235, zast. Hudzík & Partners s.r.o., so sídlom Mnoheľova 830/15, Poprad, IČO: 47 251 654, proti žalovanému: F K L stavebná, spol. s r.o., so sídlom SNP 85, Ludanice, IČO: 31 104 266, zast. advokátom JUDr. Jurajom Bilickým, so sídlom Farská 8, Nitra, IČO: 42 210 305, o zaplatenie 26.371,79 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 4Cb/70/2016, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 26Cob/28/2019-297 zo dňa 27. 06. 2019, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Topoľčany ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 4Cb/70/2016-233 zo dňa 15. 02. 2019 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 26.371,79 eur s 9,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 26.371,79 eur od 01. 02. 2016 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd súčasne priznal žalobcovi proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.
2. Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 26.371,79 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne od 01. 02. 2016 z dôvodu, že žalovanému dňa 31. 12. 2015 vystavil faktúru č. 21015115 na uvedenú sumu, ktorou mu boli fakturované stavebné montážne práce na stavbe „Sústava na odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd v okrese Prievidza“. Predmetné práce žalovaný objednal objednávkou č. 07/2015-ZA-Mh, faktúru však doposiaľ neuhradil.
3. Súd vo veci rozhodol pôvodne rozsudkom č. k. 4Cb/70/2016-61 zo dňa 13. 06. 2017, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 26.371,79 eur s 9,05 % ročným úrokom z omeškania od 01. 02. 2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu. Považoval za nesporné, že medzi stranami bola uzavretá zmluva

o dielo na základe objednávky žalovaného zo dňa 15. 11. 2015, ktorou si objednal u žalobcu dohodnuté stavebné práce za dohodnutú cenu. Žalobca tieto práce realizoval a po ich realizácii bol rozsah prác odsúhlasený so zamestnancom žalovaného a podľa tohto odsúhlasenia aj fakturovaný. Žalovaný síce vo svojom stanovisku zo dňa 01. 08. 2016 namietal, že H. Z. nebol oprávnený zastupovať spoločnosť v zmluvných veciach, avšak v zmysle § 15 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“), súd tieto námietky nepovažoval za dôvodné, nakoľko pokiaľ bol H. Z. poverený určitou činnosťou pri prevádzkovaní spoločnosti, tak bol splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza. Pokiaľ by aj svojím konaním prekročil rozsah poverenia, tak uvedené konanie podnikateľa zaväzuje len vtedy, ak tretia osoba o prekročení rozsahu poverenia nevedela a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu vedieť ani nemohla.

4. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 26Cob/80/2017-98 zo dňa 15. 03. 2018 vyššie označený prvoinštančný rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na to, že žalobca sa domáhal zaplattenia žalovanej sumy z dôvodu, že na základe zmluvy o dielo vykonal pre žalovaného práce v zmysle zmluvy a žalovaný ich cenu nezaplatil. Žalovaný namietal jednak samotné uzavretie zmluvy o dielo, ako aj samotné vykonanie prác. Po výsluchu žalobcu bolo ustálené, že tento sa domáhal zaplattenia žalovanej sumy z titulu zmluvy o dielo a hoci súd prvej inštancie uviedol, že medzi stranami došlo k uzavretiu zmluvy na základe objednávky žalovaného zo dňa 15. 11. 2015, neuviedol, kedy k uzavretiu zmluvy došlo, akým spôsobom bola zmluva uzavretá a na akých podstatných náležitostiach zmluvy o dielo sa účastníci dohodli. Absencia uvedených náležitostí je o to výraznejšia, že i keď objednávka žalovaného bola vystavená dňa 15. 11. 2015, je zrejmé, že do dispozície žalobcu sa dostala až dňa 30. 11. 2015, hoci z emailovej komunikácie, ktorú súd oboznamoval vyplýva, že práce žalobca realizoval už odo dňa 16. 11. 2015. Je teda otáznne, aký bol obsah zmluvy o dielo v čase, keď žalobca začal s realizáciou prác. Za ničím nepodložené odvolací súd vyhodnotil aj odôvodnenie súdu prvej inštancie v časti, v ktorej uviedol, že žalobca predložil doklady o tom, že práce realizoval (neuviedol však aké) a že ich rozsah bol následne povereným zamestnancom žalovaného odsúhlasený. Súd neuviedol, kedy a ako došlo k odsúhlaseniu vykonaných prác.

5. Po vrátení veci súdu prvej inštancie, tento doplnil dokazovanie a opakovane rozhodol rozsudkom č. k. 4Cb/70/2016-233 zo dňa 25. 02. 2019. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil poukázaním na § 536 ods. 1 až 3, § 537 ods. 1, 2, § 546 ods. 1 veta prvá, § 548 ods. 1, § 554 ods. 1, § 275 ods. 4 a § 15 ods. 1 a 2 ObchZ.

6. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že ešte pred odoslaním písomnej objednávky zo dňa 15. 11. 2015 sa sporové strany ústne a telefonicky dohodli, čo je predmetom plnenia zmluvy o dielo, pričom uvedenú skutočnosť potvrdzuje výpoveď svedka H. V.T., ako aj stanovisko H. Z. a emailová komunikácia medzi nimi. Súd mal za preukázaný rozsah stavebných prác, ktoré boli žalobcovi zadávané pracovníkmi spoločnosti STRABAG. Dohoda o cene, resp. dohoda, že za vykonanie stavebných prác bude zaplattené, vyplýva z obsahu písomnej objednávky. Súd mal za nesporné, že pracovníkmi STRABAG-u boli okrem prác uvedených v objednávke zo dňa 15. 11. 2015 (príprava podkladu pod asfalt) zadávané žalobcovi aj ďalšie súvisiace práce, a to zhotovenie betónovej cesty a oprava panelovej cesty, čo vyplýva nielen z obsahu emailu zaslaného H. V. B. dňa 03. 01. 2016 H. Z. (č. l. 36), ktorým boli tieto ďalšie práce aj vyčíslené, ale aj z výpovede svedkov Q. P. (žalobcovi na jeho žiadosť zo dňa 19. 08. 2016 na č. l. 43 potvrdil rozsah ním vykonaných prác tak, ako boli spornou faktúrou fakturované a na pojednávaní potvrdil, že rozsah týchto prác podpisoval žalovanému, ktorému potom boli STRABAG-om aj uhradené) a H. Q. S. (ktorý potvrdil, že v spornom období v Opatovciach nad Nitrou časť prác dodával žalovaný ako zhotoviteľ formou subdodávky zo strany žalobcu, a teda žalovaný tieto práce nere realizoval svojimi pracovníkmi, práce mu boli odovzdané žalobcom a následne po jeho odobrení Q. P. práce písomne odsúhlasil žalovanému) a rovnako aj zo zápisov v stavebnom denníku (č. l. 123 - 132), podľa ktorých bola evidovaná činnosť pracovníkov žalobcu na stavbe od 16. 11. 2015 do 13. 12. 2015 vrátane pod označením FKL. Taktiež popis tých prác v stavebnom denníku, ktoré mala vykonávať spoločnosť FKL, súhlasí s prácami, ktoré boli odsúhlasené Q. P. pre žalobcu, a ktoré si žalobca fakturoval u žalovaného v rovnakom rozsahu. Skutočnosť, že žalobca v spornom období v Opatovciach nad Nitrou práce ním fakturované žalovanému

aj vykonával, potvrdili nielen H. Z. vo svojom písomnom stanovisku a svedkovia Q. P. a H. Q. S. vo svojich svedeckých výpovediach, ale aj ďalší svedkovia U. I., Q. O., V. Z., X. R. a B. O. vo svojich písomných svedeckých výpovediach (§ 196 ods. 2, 3 Civilného sporového poriadku) s tým, že tieto práce robili pre žalobcu, či už ako jeho zamestnanci alebo živnostníci a nerobili ich pracovníci žalovaného. Súd prvej inštancie nemal za sporné, že predmetné práce boli žalovaným ako zhotoviteľom dňa 15. 01. 2016 (č. l. 216) odovzdané objednávateľovi STRABAG v rámci komplexu ďalších prác tvoriacich dielo pod názvom „Sústava na odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd v okrese Prievidza“ - I. etapa a za žalovaného ich odovzdanie podpísal konateľ E. S. spolu s výrobným riaditeľom H. H. B.. Na základe odovzdania a prevzatia diela boli práce fakturované žalovaným objednávateľovi. Zo súpisu vykonaných prác vyplýva, že do nich boli zahrnuté aj práce v Opatovciach nad Nitrou (č. l. 203) v rozsahu 2190,60 m², ktoré boli žalovanému uhradené v sume 30.003,-- eur.

7. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 12. júla 2018 sp. zn. IV. ÚS 142/2018 a vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, hodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti, mal za preukázané, že medzi sporovými stranami došlo k uzavretiu platnej zmluvy o dielo, a to konkludentne v zmysle 275 ods. 4 ObchZ. Mal za nesporné, že žalobcovi po predchádzajúcej ústnej a telefonicknej dohode s pracovníkom žalovaného H. Z. v prvej polovici novembra 2015, v rámci ktorej došlo k odsúhlaseniu predmetu plnenia - príprava podkladu pod asfalt, bola zaslaná objednávka zo dňa 15. 11. 2015, ktorá sa však do dispozície žalobcu dostala až dňa 30. 11. 2015, pričom žalobca práce realizoval už odo dňa 16. 11. 2015, a teda týmto dňom podľa § 275 ods. 4 ObchZ došlo k prijatiu návrhu zmluvy konkludentným konaním, keďže bola splnená jedna z podmienok uzavretia zmluvy citovaným spôsobom, a to konanie zhotoviteľa v súlade s obsahom návrhu na uzavretie zmluvy. Pokiaľ žalovaný namietal oprávnenie H. Z. zastupovať spoločnosť v zmluvných veciach, tak zo strany žalovaného nebol predložený žiadny dôkaz ohľadom prekročenia poverenia zo strany H. Z., ani žiadny dôkaz o tom, že žalobca o tomto prekročení rozsahu poverenia, ak k nemu skutočne došlo, vedel alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu vedieť mohol. Z výpovede H. B. a stanoviska H. Z., ako aj z obsahu písomnej objednávky vyplýva, že strany sa dohodli nielen na vymedzení predmetu diela, ale aj na cene, pričom súd prihliadol nielen na okolnosti spojené s uzavretím zmluvného vzťahu (potreba urýchlenej realizácie stavebných prác vzhľadom na blížiaci sa zimné obdobie nevhodné na tieto práce), ale aj na následné konanie účastníkov po uzavretí zmluvy, keď dohodnuté práce (príprava podkladu pod asfalt) ako aj ďalšie práce (zhotovenie betónovej cesty a oprava panelovej cesty) boli žalobcom vykonané v požadovanej kvalite, spoločnosťou STRABAG skontrolované, žalovaným odovzdané spoločnosti STRABAG a na základe prevzatia a odsúhlasenia rozsahu týchto prác uvedenou spoločnosťou následne aj fakturované žalovaným, ktorému spoločnosť STRABAG za práce vykonané žalobcom v Opatovciach nad Nitrou aj zaplatila. Zo správania žalovaného ako objednávateľa nie je možné vyvodiť, že by práce realizované žalobcom nepovažoval za riadne uskutočnené podľa zmluvy, keďže žalovaný práce odovzdal STRABAGu a následne si ich fakturoval. Podľa názoru súdu, vôľa účastníkov zmluvného vzťahu v procese hodnotenia skutkových a právnych otázok v súdnom konaní bola dostatočne ozrejmenej. Základným východiskom k ústavne konformnému výkladu zmlúv je uprednostnenie takého výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy pred interpretáciou, ktorá neplatnosť zmluvy zakladá. Za situácie, ak v konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci reálne prichádzajú do úvahy oba výklady, by záver o neplatnosti zmluvy mal predstavovať výnimku, nie pravidlo. Keďže v prejednávanej veci bolo zistených viac skutkových okolností a argumentov preferujúcich názor o uzavretí platnej zmluvy o dielo než okolností a argumentov smerujúcich proti jej platnosti, súd uprednostnil výklad vedúci k záveru o platnosti zmluvy o dielo.

8. Vzhľadom k tomu, že súd zmluvu o dielo uzavretú medzi sporovými stranami dňa 16. 11. 2015 konkludentným spôsobom považoval za platnú a v priebehu konania bol jednoznačným spôsobom ozrejmenej predmet plnenia a jeho cena, súd žalobu žalobcu na zaplatenie sumy 26.371,79 eur s 9,05% ročným úrokom z omeškania od 01. 02. 2016 do zaplatenia považoval za dôvodnú v celom rozsahu, preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi uvedenú sumu aj s úrokmi z omeškania v zmysle § 369 ods. 1, 2 ObZ. Z dôvodu, že žalovaný sa dostal do omeškania so splnením peňažného záväzku, je povinný zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania v takej výške, ako ustanovuje § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z..

9. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 a 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, pretože mal v konaní plný úspech.

10. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, rozsudkom č. k. 26Cob/28/2019-297 zo dňa 27. 06. 2019, rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

11. Odvolací súd, poukazujúc v zmysle § 387 ods. 2 C. s. p. na odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, s ktorým sa stotožnil tak v rovine skutkových zistení, ktoré zodpovedajú vykonanému dokazovaniu, ako aj v rovine právneho posúdenia, ktoré považuje odvolací súd za správne, v záujme vyhnutiu sa prípadnej arbitrárnosti svojho rozhodnutia, uviedol nasledovné:

12. Žalovaný vo svojom odvolaní namietol predovšetkým to, že nebolo preukázané platné uzavretie zmluvy o dielo, že nebolo preukázané, že predmetné dielo vykonal žalobca, taktiež, že nebolo preukázané odovzdanie diela žalovanému a napokon spochybnil aj svedecké výpovede svedkov Droštína a Kulaviaka.

13. Odvolací súd vo vzťahu k uvedeným odvolacím námietkam zdôraznil, že súd prvej inštancie sa s uvedenými námietkami, ktoré boli žalovaným vznášané v rôznych obmenách aj v konaní pred súdom prvej inštancie, dôsledne, správne a právne akceptovateľným spôsobom vysporiadal. Uviedol, že žalobca v konaní vyprodukoval dostatočné množstvo dôkazov, ktoré svedčia záveru prvoinštančného súdu vyslovenému v napadnutom rozhodnutí. Naopak, žalovaný v konaní, okrem spochybňujúcich vyjadrení neprodukoval žiadne dôkazy (až na čestné prehlásenie p. B., resp. návrhu na jeho vypočutie), ktoré by žalobcove tvrdenia spochybnili, resp. ktoré by preukazovali tvrdenia žalovaného. V tomto smere odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatoval, že žalobca na rozdiel od žalovaného dôkazné bremeno uniesol.

14. Odvolací súd poukázal na vyjadrenie H. Z., pracovníka žalovaného, z ktorého vyplýva, že medzi ním ako zástupcom žalovaného a žalobcom došlo k dohode o vykonaní diela, a to na základe cenovej ponuky žalobcu, ktorú žalovaný (konajúc prostredníctvom H. Z.) akceptoval, na základe čoho dňa 16. 11. 2015 žalobca začal s realizáciou prác. Objednávka zo dňa 15. 11. 2015, zaslaná žalobcovi dňa 30. 11. 2015 bola už len následným potvrdením, resp. deklarováním existujúceho vzťahu, čo napokon vyplýva aj z obsahu objednávky, ktorá odkazuje na predchádzajúcu dohodu. Žalovaný v konaní nepreukázal, že by H. Z. prekročil svoje oprávnenie konať v mene žalovaného, neupozorňoval žalobcu na túto skutočnosť, naopak, bolo preukázané, že na základe obdobného postupu a konania H. Z. (napr. objednávka č. 01/2016-ZA-Mh zo dňa 18. 01. 2016) a následne vykonaných prác žalobcom, bola cena vykonaných prác žalovaným uhradená. Napokon ani z emailovej komunikácie žalovaného zo dňa 16. 02. 2016 nevyplýva, že by žalovaný platnosť zmluvy namietal.

15. K námietke, ktorou žalovaný rozporoval, že práce vykonal žalobca, odvolací súd uviedol, že z výpovedí pracovníkov žalobcu, zástupcov spoločnosti STRABAG, ako aj zo stavebného denníka vedeného touto spoločnosťou, jednoznačne vyplýva, že fakturované práce vykonal žalobca, nakoľko žalovaný na uvedenom pracovisku nemal nikoho, kto by deklarované práce vykonal. Práce boli vykonané v deklarovanom rozsahu, čo potvrdili tak H. Z., pracovník žalovaného, ako aj zástupcovia spoločnosti STRABAG, s ktorou bol žalovaný v zmluvnom vzťahu. Svedkovia P. a S. ako zástupcovia spoločnosti STRABAG jednoznačne potvrdili, že práce vykonával žalobca, že všetky práce, tak ako boli fakturované aj vykonal, pričom obaja vedeli, že konajú v prospech spoločnosti žalovaného. Potvrdili aj tú skutočnosť, že tieto práce boli spoločnosťou STRABAG od žalovaného prevzaté a v konečnom dôsledku žalovanému aj uhradené. Žalovaný v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že práce vykonané žalobcom (ktoré boli aj predmetom spísaného súpisu odovzdaných a vykonaných prác medzi žalovaným a spoločnosťou STRABAG, ako aj zápisnice o odovzdaní a prevzatí diela zo dňa 15. 01. 2016), by vykonal niekto iný ako žalobca alebo priamo žalovaný. Vzhľadom na uvedené sa javí ako

účelové a nedôvodné aj následné spochybnenie vierohodnosti výpovedí svedkov S. a P.. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom ich výpovedí nezistil žiadne okolnosti, ktoré by vierohodnosť výpovedí týchto svedkov mali spochybnovať. Naopak, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie ich výpovede interpretoval správne a v súlade s ich výpoveďami.

16. Vzhľadom na úspech žalobcu v odvolacom konaní, odvolací súd priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 % v súlade s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C. s. p. s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

17. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 20. 08. 2019.

18. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaný (č. l. 332 - 334), prípustnosť ktorého odôvodnil ustanovením § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.. Dovolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok odvolacieho súdu č. k. 26Cob/28/2019-297 zo dňa 27. 06. 2019 podľa § 449 ods. 3 C. s. p. zmenil tak, že žalobu zamietne a žalobcovi uloží povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania na súde prvej inštancie, trovy odvolacieho konania, ako aj trovy dovolacieho konania v plnom rozsahu.

19. Žalovaný (ďalej tiež ako „dovolateľ“) sa v dovolaní nestotožnil s právnym názorom odvolacieho súdu v otázkach, či došlo k platnému uzavretiu zmluvy o dielo, súčasne či žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie ceny diela.

20. Vo vzťahu k prvej otázke sa žalovaný nestotožňuje s právnym názorom odvolacieho súdu o tom, že medzi sporovými stranami došlo k uzavretiu platnej zmluvy o dielo konkludentne v zmysle § 275 ods. 4 ObchZ, tvrdiac, že odvolací súd predmetné ustanovenie nesprávne interpretoval a že pri posudzovaní, či došlo k účinnému prijatiu návrhu zo strany žalobcu, opomenul aplikovať ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

21. Vo vzťahu k druhej otázke žalovaný tvrdí, že žalobca dielo žalovanému riadne neodovzdal, a teda mu nemohol vzniknúť nárok na zaplatenie ceny diela v zmysle § 548 ods. 1 ObchZ. Tvrdí, že to, že práce boli žalovaným riadne odovzdané spoločnosti STRABAG neznamená, že boli zo strany žalobcu riadne odovzdané žalovanému. Tvrdí ďalej, že v konaní listinnými dôkazmi preukázal, že žalobcu vyzval na predloženie Protokolu o odovzdaní a prevzatí stavebných prác. V zmysle § 554 ods. 6 ObchZ žalobca bol povinný žalovanému predložiť zápisnicu o odovzdaní a prevzatí diela, čomu logicky predchádza aj povinnosť žalobcu žalovaného na prevzatie diela vyzvať, pričom takýto potup je v odvetví stavebníctva zaužívaný. Podľa názoru žalovaného, odvolací súd vec nesprávne právne posúdil aj tým, že ust. § 548 ods. 1 ObchZ v spojení s ust. § 554 ods. 1 ObchZ nesprávne interpretoval a zároveň tiež tým, že na posúdenie otázky riadneho vykonania a odovzdania diela opomenul aplikovať ust. § 554 ods. 6 ObchZ.

22. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. žalovaný odvolaciemu súdu vytkol, že v odôvodnení svojho rozsudku nepoukázal na žiadnu ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, ktorou by podporil svoje právne posúdenie veci a ani žalovaný nemá vedomosť o vyriešení sporných právnych otázok v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu.

23. K dovolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca (písomným podaním zo dňa 07. 11. 2019, zažurnalizovaným ako č. l. 366 - 368 spisu), ktorý navrhol dovolanie žalobcu zamietnuť v celom rozsahu. Súčasne si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania.

24. Vyjadrenie žalobcu súd prvej inštancie zaslal na vedomie žalovanému (č. l. 379 - 381).

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd SR“, „najvyšší súd“ alebo „NS SR“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.)

preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

26. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

27. Podľa § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p..

28. Žalovaný prípustnosť podaného dovolania odvodzuje od ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.. Pre dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. platí, že ho možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1, 2 C. s. p.).

29. V prípade, ak dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 C. s. p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie. V dôsledku uvedenej viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom, dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/59/2017 z 08. 06. 2017).

30. Žalovaný v dovolaní prípustnosť dovolania vymedzil ustanovením § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., teda že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

31. Pre úspešnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ (ale aj ďalšie písm. a/ a c/) C. s. p. musí dovolateľ vymedziť právnu otázku, pretože len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Keďže súd pri právnom posúdení veci rieši právne otázky, nemožno dovolanie podané pre nesprávne právne posúdenie veci odôvodniť spochybnením skutkových záverov súdu. Dovolací súd skutkové závery nie je oprávnený preskúmavať, pretože v zmysle § 442 C. s. p. je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd.

32. Právnu otázkou je otázka, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. a možno ňou rozumieť tak otázku hmotnoprávnu, ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce a pod., ako aj otázku procesnoprávnu, ktorej riešenie záviselo od aplikácie a interpretácie procesných ustanovení (3Cdo/158/2017).

33. Z obsahu dovolania je zrejmé, že žalovaný právnu otázku významnú pre rozhodnutie odvolacieho súdu (ktorú mal dovolací súd vo svojom rozhodnutí vyriešiť) konkrétne nevymedzil a rovnako ju nemožno vyvodiť ani z obsahu dovolania. Pri vymedzení dovolacieho dôvodu v súlade s ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p. nepostačuje všeobecné konštatovanie dovolateľa, že odvolací súd vec nesprávne posúdil. Dovolací súd nemôže namiesto dovolateľa vytvárať vlastnú právnu argumentáciu vyvodením z niektorej nespokojnosti dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu. V takom prípade by uskutočnil procesne neprípustný dovolací prieskum, priečiaci sa nielen koncepcii právnej úpravy dovolania v

Civilnom sporovom poriadku, účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., ale aj princípu rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania, keďže jeho rozhodnutie by bolo založené na iných skutočnostiach, než aké boli tvrdené dovolateľom a ku ktorým mala možnosť vyjadriť sa protistrana vo vyjadrení k dovolaniu.

34. Pokiaľ aj žalovaný v dovolaní namieta nesprávnu aplikáciu konkrétnych zákonných ustanovení odvolacím súdom, pričom aj uviedol právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, vo vzťahu k vlastnej právnej argumentácii namietol skutkové zistenia a hodnotenia dôkazov vo veci konajúcimi súdmi, čo je v zmysle vyššie uvedeného, pre naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 C. s. p., neprípustné (viď bod 31).

35. Rovnako dôvod tvrdený dovolateľom, že odvolací súd v rozsudku nepoukázal na ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, nezodpovedá vymedzeniu dovolacieho dôvodu spôsobom predpokladaným v ustanoveniach § 432 až § 435 C. s. p..

36. Zhrnúc vyššie uvedené, dovolací súd konštatuje, že dovolateľom tvrdený dovolací dôvod podľa § 432 ods. 1 C. s. p. - nesprávne právne posúdenie, v zmysle ktorého by malo byť dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., nie je vymedzený v súlade s ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p.. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podľa § 447 písm. f/ C. s. p. dovolanie žalovaného odmietol bez toho, aby sa dovolací súd zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania, a teda otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

37. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p).

38. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.